

چەند وشەپەك

خوینەری كورد كەم و زۆر ئاشنايەتی لەگەڵ داستانى «كوپر ئوغلۇ» دا ھەيە، لەمەوپەر «مامۇستا شوکور مستەفا» ئەو رۆمانە شاکارەى «يەشار كەمال» ى کردووئە كوردى و لە چاپى داوھ كە ھەر بەناوى «كوپر ئوغلۇ» ھوھ بەزمانى توركى نووسراوھ. ديارە ئەو داستانە راستەقینەش بێت. تیکەل بە ھەست و نەستی ئەنادۆليیان بووھ و شىوھى داستانىكى فۆلكورىي دەماودەمى وەرگرتووھ. ئەمەى لێرە وەرگىراوئە سەر كوردى بەشىكە لەو فۆلكۆرە سەرزارەكییانەى كۆكرائوئەوھ و نووسراوئەوھ. ئەم باسەى ئەم قارەمانە مىللىيە، لەگەل كۆمەلە شىعەرىكى سەرزارى گۆرانىيەژە مىللىيە گەرۆكەكان كە بە ژمەندى ئامىرى «ساز» ھوھ گۆرانىيەكان دەلێن و بىيان دەگوتى «شاعىرانى ساز»، دەماودەم يان ھەلبەستراوھ و بە ئیمە گەيشتووھ، ئەم داستانانە خودى كوپر ئوغلۇ بە شاعىرىكى مىللىي سازژەن دادەنن و شىعەرەكانى (گۆرانىيەكان) بەشىعەر و ئاواز ھوھ دەدەنە پال كوپر ئوغلۇ قارەمان و پالەوانى داستانەكە.

لێرەدا مە ھەولێ ئەوھم داوھ شىعەرەكان ھەر بە شىعەر وەرگىرپە سەر كوردى، بۆ ئەوھى تا دەكرى خوینەرى كورد لە كەش و گىيانى شىعەرە پەسەنە توركىيەكان نزىك بخەمەوھ.

«وەرگىر»

كوپر ئوغلۇ

سەعید كەمال قەرەەلى ئوغلۇ
لەتوركىيەوھ: ئەحمەد تاقانە
(كەركووك)

کویر ئوغللو

لهمنهوه سلارو له بهگی بۆلو
دهبی بیت، پال بدا به شاخ و به کو
له بهر ویزه تیبر و دهنگی مهتالان
کیو دهبی دهنگ بداتهوه و بیته کو

کویر ئوغللو سیمبۆلی ئازادی و شهڕ و شووری ناو
شاعیره میلییه کانه، ناوی قارهمانی ئهفسانه ییه کی
کۆنی بهخۆوه گرتوه که میژووی زایین و مردنی
دیارییه، ئهوهش زانراوه که ئه شاعیره له سهردهمی
سولتان مورادی سییه (۱۵۷۴-۱۵۹۵) له گه
لهشکری عوسمانیدا بهشداریی له جهنگی ئیران
(۱۵۷۸-۱۵۸۴) کردوه. بۆ تۆله سه ندنی باوکی له
بهگی ناوچهی «بۆلو» چوه ته سه ر چیا، ئازایه تی و
چاکه خوازی له گه ل کویر ئوغللو به داستان بوو بووه
یه ک.

کۆمه ل کۆمه ل دوژمن هاتن ریز به سرا
چاره مان، نووسینی رهشی لی نووسرا
مهردایه تی تیکچوو، تفهنگ هه لیه سرا
شمشیر له کیلاندایه ده بی ژهنگ بگرئ

* * *
داخۆ شکۆی کویر ئوغللو دپته شکان؟
زۆر کهس به ده رده نته له کۆری مهردان
که فی ئه سپه که وه و خۆینی دوژمنان
رئ به شه روا ل ته ران نادا جهنگ بگرئ!

کویر ئوغللو له شیعه ره کانییدا به هاوارییکی به جو شه وه
ئازایه تی و دۆستایه تی و دل داری و خو شه ویستی
سه روشت به زمانییکی زۆر سادده وه راده گه یه نی، ئه م
شیعه رانه، به نیو گبیرانه وه ی شایه ره چیرۆک بیژه کاندایه
پرژینراون. ئه م چیرۆکانه ی گه یشتوونه ته بیست و چوار
چیرۆک، په یادابوونی داستانیکی کویر ئوغللو یان
ئاماده کردوه.. کویر ئوغللو: ئازا، دادوهر و پر له
بیروباوهره.

مهرد خۆی دهگرئ نامهرد هه لدی
مهیدان پر دهکا گرم و هو
شای شایهکان دیوان دهگرئ
دیوان پر دهکا.. گرم و هو

* * *
ئازا، که باسی خۆی دهچرئ
تیر کاتج مهوداکان دهبرئ
شمشیر که قه لغان دادهرئ
قه لغان پر دهکا گرم و هو

* * *
تیر ده هاویژرئ له قه لای
خودا پارێز بێ له به لای
شیر نه ره ی کویر ئوغللو و هه ل لای
کیوان پر دهکا گرم و هو

کویر ئوغللو، سیمبۆلی ئه و بیروباوهره و چه مک و
ویست و ئامانجانه یه که له ناو دلته ئه نادۆلیدا ده ژین.
به پیی ئه م داستانه، ناوی راسته قینه ی کویر ئوغللو
«عه لی ره وشه ن» ه، یوسف- ی باوکی، مه یته ره
(سایس) ی به گی بۆلو- وه، به گی بۆلو که مه راقی ئه سپ
بوو، یوسفی مه یته ره ی بۆ کرینی ئه سپییکی ره سه ن
ده نیترئ، به لام ئه و جوانو وه ی یوسف ده یه یته ی به دلته
نا بئ، میل به چاو هکانی زه لامه که دا ده کیشی و کویری
ده کا، یوسف جوانو وه که و کوره که ی خۆی ده بات و شار
به جئ ده هیلته، عه لی ره وشه ن به پیی ئه وه ی باوکی باسی
بۆ ده کا، له ته ویله یه کی تاریکدا په رو ه ده کاردنی
جوانو وه که ئه نجام ده دا، جوانو پاش ده میکی دیاریکراو
بال ده گرئ، ده بیته «کحیل» یکی بی هاوتا.

له مهیداندا، ئه سپه که وه
هه ر ده گه رئ حیلکه بچر!
به د له شه رتکی گچکه وه
هه لدی به ناچار ی.. به گو

* * *
ئه سپه که وه له بۆی ده شی؟
مهرد به رگی ئاسن ده پۆشی
خۆینی ئال له چه رمو له شی
ده رژی، دپته خوارئ به خور

* * *
کویر ئوغللو ده بی خۆینی ئالیان
گه لیک ی راخستوه گیان
شیری چه ماوه، دوژمنان
جئ ده هیلته.. و نجر و نجر!

یوسف و عه لی ره وشه ن ده چنه سه ر رووباری «ئاراس»،
له وی چاوهرتی سئ که ف ده که ن که ده بی له «بین
گوتل» وه بیته خوارئ، ئه گه ر یوسف که فه کان بخواته وه
چاوی ده کریته وه و ده بیته و لاو ده بیته وه و تۆله ی خۆی
له به گی بۆلو ده کاته وه، به لام عه لی ره وشه ن به خۆی
که فه کان ده خواته وه. ئاوی بی که فیش به باوکی ده نو شی،
یوسف له لایه که وه خه می پئ ده خوا و له لایه کی دیکه وه
دلته به وه خو ش ده بی که کوره که ی ده بیته لاو یکی ئازا و
تۆله ی باوکی ده کاته وه. یه ک له م سئ که فه سیحراوییه
ژیانی هه می شه یی و یه کیکیان ئازایه تی و سییه میان
شاعیریته ی بۆ کویر ئوغللو دا بئ ده کا. یوسف دوای
ئه وه ی تۆله کردنه وه ی به کوره که ی راده سپیرئ، ده مرئ.
عه لی ره وشه ن به «ئه سپه که وه» که یه وه ده چنه سه ر چیا.

ئه سپه که وه چاوت ده خۆم
رێگات دووره هیلته بوایه
وا سه به ته ی هیلته کیتک سفت
مل «سه رو» ه لق، په لیک بوایه
* * *
ئه ی دنیا ی، مان نییه له بو ت
دیلت کردم گه ردن به کو ت

ئەسپە كەو، بۆ مەلى خۆت
 «تونە» ئاسا پىلتىك بوایە
 * * *
 ئەسپە كەو، ئەى «دولدول» زا
 بۆ سوارەت دیتە دى «نزا»
 جووتە بالىك وەك چل درىژ
 لە سەرىشتا «تىلىك» بوایە

بە ئازايەتى نازانى، تەفەنگ بە چەكىكى قەجە دادەنى.
 بۆ ئەو مەيدانى نىر، تەنيا سىنە بە سىنە نىبە، شوتىنە
 تاك لەگەل تاكى تىيدا بەشەردىن. (يوسىف زىبا
 نۆرتاج).

پەراويزەكان:

۱- چلان: گوايە لەسەر زەمىندا ھەمىشە چل كەسى چاكى
 ھەلئارە ھەن لە كۆبونەو ھەياندا بىرپارە گەورەكانى سەر زەوى
 ئەنجام دەدرى و جىبەجى دەكرى، ئەم چل چاكەى سەرەتا بە
 سەرۆكايەتتى ئىمام ەلى دەستى پىكردوو و ئەو ەى مرد
 چاكىكى دىكە دەچىتە جى. ھەرگىز دنيا لەم چل كەسانە
 (چلان) ە بەتال نايى دەنا گوتراو «لو خلىت قلىت» واتە:
 ئەگەر بەتال بوو سەرەوژىر دەبى.

۲- قۆشمە: بەكىكە لە شىوھەكانى شىعىرى مىللىتى توركى
 كە لەيانزەدە بىرگەى (۴+۴+۳ يان ۶+۵) بىرگە پىكدىت و
 لەلايەن شاعىرانى سازى توركىيەو بە ئاوازی تايبەتى
 دەگوتى.

۳- غازى گراى (خان)، «(۱۵۵۳-۱۶۰۷) شاعىرىكى
 چاك و قارەمانىكى بەناوبانگ بوو، لە «خان»ەكانى قىرم
 بوو. دووھى سى خانى قىرم بوو كە ھەرسىكەيان ھەر ئەو
 ناوھەيان بوو، لەو جەنگى ئىرانەدا بەشداربوو كە لەسەرەو
 باسى لىوھەكراو، لەو شەردەدا بەدلىل گىراو و دوای ەوت
 سالى دىلىتى ھەلەتوو و چووھە تەئەستەمبول. سالى
 (۱۵۸۸) بووھە خانى قىرم و دوای نۆ سالى خانىتى بە
 نەخۆشى مردوو. ئەو غەزەلەى لىرە باس كراو دىرە شىعىرى
 سەرەتاكەى دەلتى:

رايتە مىل ايدىز قامت دلجو يەرىنە
 طوغە بىل باغلامشز كاكول خوش بو يەرىنە

واتە: ئارەزووى ئالا دەكەين لە جىياتى دللى بەدوای بالا
 گەرا
 پشتمان بە دروشمى بەرزى بەستووھە لەجىياتى كاكۆلى
 خۆش بۆن
 ئەم شىعەرە بەكىكە لە شاكارەكانى قارەمانىتى تورك..
 ھەرەھا ئەم كابرايە بەخوئىنرەئى ناسراو و.. لە نىوھ دىرەكى
 ھەر ئەو غەزەلەدا دەلتى:

ايچرز دشمن دىنگ قانىنى صو يەرىنە

واتە: لەجىياتى ئاو خوئىنى دوژمنى دىن دەخۆنەوھ.
 ھەندىك واى بۆ دەچن ئەم قسەيەى راستى بى پتر لەوھى
 خوازە بى.

سەرچاوہ:

Seyit Kemal karaalioglu- Turk Ed-
 ebiyati Tarihi C.1- inkilapve Aka kit-
 abevleri- 1973- istanbul. S.481- 483.

بلىتى ئەى كوئىر ئوغللو بەلتى
 پەسنى ئەسپە كەو بەلتى
 لەوئىدا كە دوژمن ھەلتى
 سىتلاو بۆرە پىلتىك بوایە

رەوشەن ەلى بە كوئىر ئوغللو ناو دەردەكا، وەك
 دەربەگىك دەست بە ژيان دەكا، لە ھەموو شەرىكدا
 سەردەكەو، ئەوھى لە بازگانان و بەگگەل و پاشاكانى
 وەردەگرت، بە ھەژارانى دەبەخشى، كاتىك كە ئاسنى
 كون (تەفەنگ) پەيدا دەبى، نەرىتى ئازايەتتى كۆن
 تىكدەچى و بە برادەرەكانى رادەسپىرى بلاوھى لى
 بكەن، «دەبىتە نەيىنى» و تىكەل بە «چلان» (۱)
 دەبى...

داستانى كوئىر ئوغللو دەبىتە خاوەنى ھەموو چىاكانى
 ئەنادۆل و ھەموو ئەو كىتو و كۆمەلە بەردانەى بەسەر
 دەربەندەكانىدا زالن، ھەموو داستانىك لە زنجىرە
 چىاكاندا ھەبىت (چاملى بىل)كى لىبە. لە
 شارگەلىكى زۆردا، تا ئەو رۆژانەش لەسەر دەرگاكاندا
 نالە ئەفسانەيەكەى ئەسپە كەو وەكو خۆرىكى
 دادوھرى سۆرەوھ بوو ھەلئاسرابوو. (ئەحمەد ەمدى
 تانىبار). بە درىژايى مىژووھەكى ئەدەبى، لە شىعىرى
 توركىدا جوانترىن نمونەكانى دەنگى دليرانە، لە سازى
 شاعىرە مىللىيەكانەو دەبىستىن، لە سەرووى ئەمانەو
 كوئىر ئوغللو دى، كە لەسەدەى شانزەھەمەو ناوى بە
 بىرەوھرى سەدەكانەوھ دەكوتى و تا بە ئەمرو گەبىستووھ.
 ئەم «شاعىرى ساز»ە كە لەناو ئىراندا لەناو ئەو
 لەشكرانەدا كە لەژىر فەرماندەى عوسمان پاشاى
 ئۆتۆدەمىر ئوغللو سەدر ئەعزەمى سەركەوتووى سولتان
 مورادى سىبەمدا جەنگىوھ، توركىيە رەسەن بە كىشى
 پەنجە دىنەتە گو، نمونەى ئەوتۆى بەرھەم ھىناوھ كە چوار
 سەدە پىي نەكراوھ كۆنى بكا. بەسەر ھەموو گەمەكانى
 ھونەردا بازى داوھ، تەماشاي ئەم نىوھدەپەر، شمشىرى
 رووت ئاسايانە بكەن: نە لىكچواندن، نە خوازە، نە
 رەگەزدۆزىيان تىدايە. جوانىكى رووت و قووت. لە
 «قۆشمە» (۲) بەناوبانگەكەيدا كە مەيدانخوازى لە بەگى
 بۆلو دەكا، كوئىر ئوغللو كە لەترۆپكى زمانى رەسەنەوھ
 دەروانىت و بە دوآنزە نىوھ دىرى بە ھەموو جوانىيەكەيەوھ
 بەرامبەر «غەزەل»ەكەى «غازى گراى» (۳) دەوھستى.
 كوئىر ئوغللو شەرى دوورا و دوور و لە دوورەوھ تەقەكردن